

[Udenrigsministeren.]

handelsaftale, som indebærer en forøgelse af vor eksport til Rumænien og dermed også vor import fra Rumænien, fordi de to varestømme skal balancere, og vi imødeser en fortsat stigende eksport til Rumænien inden for den 3-årige periode, handelsaftalen gælder. På tilsvarende måde søger vi gennem handelsaftaler med de øvrige lande i den kommunistiske verden at få skabt bedre afsætningsvilkår for danske produkter.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde dernæst nogle bemærkninger om det nordiske samarbejde, og også hertil vil jeg gerne knytte et par enkelte kommentarer.

Når det ærede medlem rejser spørgsmålet om en nordisk toldunion som en mulig metode til at knytte de nordiske lande nærmere sammen, så må jeg sige, at lige så gerne vi havde set en nordisk toldunion, lige så sandsynligt er det, at den i dag kun ville kunne realiseres på bekostning af det eksisterende EFTA-samarbejde. Hvis man kunne tænke sig, at de øvrige EFTA-lande var villige til inden for EFTAs rammer at godkende en forskelsbehandling, ja, så kunne man måske forestille sig, at en nordisk toldunion var realiserbar, men jeg tror ikke, vi skal regne hermed, og de tilkendegivelser, der på et tidligere tidspunkt er kommet fra de forskellige EFTA-lande, tyder absolut ikke på, at de er villige til at godkende noget i den retning. Men det er klart, at i de drøftelser, der foregår om de økonomiske samordningsproblemer, må dette også tages med som en mulighed, selv om sandsynligheden altså ikke er stor.

Det ærede medlem pegede særlig på, at der måtte ligge en værdifuld mulighed i en samordnet nordisk politik på det handelspolitiske område ud fra det synspunkt, at Norden er så stor en importør af varer fra de vigtigste fællesmarkedslande. Også det er problemer, vi er i gang med at diskutere, og jeg tror, det ville være en uvurderlig fordel for Danmark, hvis vi i de kommende handelsforhandlinger med fællesmarkedslandene — eller med andre lande for den sags skyld — ligesom kunne have det store svenske importoverskud i ryggen, men jeg er bange for, at Sverige har en nærliggende interesse i selv at udnytte sit store importoverskud til at sikre

varetagelsen af sine handelspolitiske interesser.

Jeg mener vel, at vi kan komme et stykke vej på det handelspolitiske område, og jeg kan fortælle ærede medlemmer her i salen, at under de drøftelser, jeg havde i går med den svenske udenrigsminister, indgik det spørgsmål, om vi i alt fald ikke kunne finde en fornuftig koordinering af vor handelspolitik. Jeg kan i øvrigt sige, at der foregår løbende forhandlinger mellem de nordiske lande om tilrettelæggelsen af de videre handelspolitiske forhandlinger, men jeg har altså det indtryk, at dette arbejde kan udbygges yderligere.

Jeg er helt enig med det ærede medlem, når han siger, at det kan ikke være meningen, at vi skal bede om hjælp; vi skal derimod i det nordiske samarbejde foreslå, at vi i fællesskab overvejer, hvad vi kan gøre i den nuværende situation og i den nærmeste tid fremover, hvor situationen er mere eller mindre overskuelig. Jeg er helt enig heri, og det har da heller ikke været vor position, at vi skulle stå over for de andre nordiske lande og bede om det ene eller det andet, men vi mener, at der ligger en klar nordisk interesse i, at vi i størst mulig udstrækning går sammen, og selv om vi må erkende, at vi er det land, der er svagest stillet på grund af sammenbruddet i Bruxelles, mener vi, at der alligevel er tale om en fælles interesse, idet også Sverige, Norge, Finland og Island kommer til at mærke følgerne af sammenbruddet.

Jeg må i forbindelse med omtalen af det nordiske måske sige, at jeg var meget glad for den stærkt nordiske udtalelse, det ærede medlem hr. Poul Møller kom med. Jeg forstod det ærede medlem således, at selv om det ærede medlem erkendte, at Norden ikke kan løse Danmarks eksportproblemer, så ville det ærede medlem og hans parti være villige til at gå meget langt i et nordisk samarbejde under forudsætning af, at landbruget kommer med. Jeg tror, jeg kan sige til det ærede medlem, at her er vi fuldstændig enige. Jeg tror, jeg kan sige, at regeringen også vil være villig til at gå meget langt i et nordisk samarbejde, forudsat at det er et ægte nordisk samarbejde, hvor de forskellige vareområder er med på samme eller nogenlunde samme